

Tạ Tình Quê Hương

Tôi dạy học tại Trường Nữ Trung Học Bùi Thị Xuân, Đà Lạt.

Tôi yêu quý ngôi trường đó.

Tôi yêu quý và tôn thờ Bà Bùi Thị Xuân,

Người Mẹ Vĩ Đại nói với đứa con run sợ trước cái chết:

"Con là Con-Nhà-Tướng con phải có Lòng Dũng Cảm Của Người Tướng!".

Con Bà, đứa con gái duy nhất của Tướng Quân Trần Quang Diệu và Tướng Quân Bùi Thị Xuân bị con voi quấn cái vòi tung lên giữa pháp trường rồi dầy xéo.

Tới phiên người Mẹ, Bùi Thị Xuân: Chết!

Bà được lôi ra pháp trường.

Bà hô to: quỳ xuống! Con voi sắp dầy xéo Bà ngoan ngoãn quỳ xuống.

Bà phất tay, nó đứng dậy, Bà bước tới. Nó hất cái vòi vào người Bà. Và Bà ngã xuống, nó dầy xéo Bà.

Thưa Bà Bùi Thị Xuân: "Tôi đây chỉ là người Lính! Ước chi tôi là đứa-con-của-Bà!".

Tôi để trọn lòng tôi yêu quý và tôn thờ Bà Bùi Thị Xuân!

"Kiếp sau xin chớ làm người

Làm cây khuy nh diệp trường Bùi Thị Xuân!"

Tôi xin thề trước Trời Đất, tôi chỉ muốn làm cây cỏ ở quê nhà thôi!

*

Trong đầu tôi, cuốn phim lịch sử dân tộc tôi quay lại từng ngày.

Tôi thấy mặt trời mọc hoài trong lòng tôi:

Hình ảnh hai chị em bà Trưng,

hình ảnh bà Triệu,

là mặt trời!

Là Văng Thái Dương Chói Lọi!

Bà Bùi Thị Xuân cũng vậy!

Tôi được voi, tôi muốn được thêm...

Lòng ao ước, lòng khát khao của một người Lính,

tôi biết Đất Nước tôi còn,

Đất Nước tôi cũng muốn "Được Voi Đòi Hai Bà Trưng".

Ôi nhĩ! Ai cũng nghĩ như tôi

Đất Nước mình Nhất Định Có Một Ngày Rực Rỡ!

Hỡi các em Trường Bùi Thị Xuân

các em cứ vui vẻ hồn nhiên đi qua trước mặt Thầy,

trên hành lang hun hút,

Thầy đứng nép vào cây cột nhìn các em đi qua

núi đồi Đà Lạt rực rỡ hoa!

Thầy nhớ hai câu này của Diễm Châu:

"Chị về đây với người ta

Một hành lang rộng buồn da diết buồn!".

*Tôi biết tôi bất lực tôi vô dụng tôi còn hai giọt nước mắt tôi tạ tình Quê Hương!
Một câu không chấm phết! Tôi đang thở hắt hơi! Tôi đang thở những hơi cuối cùng...*

Trần Vấn Lệ